

Univerzita Hradec Králové
Filozofická fakulta

O.z.v...ě...n...y

Newsletter Filozofické fakulty

Univerzity Hradec Králové

2018 – 2019

Obsah

Katedra sociologie zvládla konferenci ČSS na výbornou.....	2
Bez praxe to skřípe aneb pomáháme studentům zvýšit jejich profesní cenu.....	4
Redaktorem, střihačem i postproducentem během dvou měsíců.....	6
Děti si z tábora odnesly akademické tituly.....	9
„Chci v dětech probudit zájem o historii,“ říká autorka naučné stezky.....	10
Ze života studentských spolků.....	12
5 důvodů, proč vyrazit do Estonska.....	13
Lyžařský výjezd se zahraničními studenty.....	15
Jeden den/týden s úspěšnou absolventkou FF UHK.....	16
Dr. Thomas R. Roček o archeologii, češtině a útěku z komunistického Československa.....	18
Co právě čtu.....	21
7 let s děkankou Pavlínou Springerovou.....	22
FF na Instagramu.....	24
Z tvorby našich akademiků - najdete v e-shopu FF UHK.....	25

EVROPSKÁ UNIE
Evropské strukturální a investiční fondy
Operační program Výzkum, vývoj a vzdělávání

MINISTERSTVO ŠKOLSTVÍ,
MLÁDEŽE A TĚLOVÝCHOVY

Tvorba časopisu pro absolventy byla podpořena z projektu Strategický rozvoj Univerzity
Hradec Králové, reg. č.: CZ.02.2.69/0.0/0.0/16_015/0002427.

Vážené studentky a vážení studenti, milé absolventky a milí absolventi, přátelé hradecké filozofické fakulty,

v nových Ozvěnách bychom vás rádi seznámili se zajímavými vědeckými i studentskými aktivitami na naší univerzitě, s hostujícími profesory, s nimiž jste se na chodbách fakulty mohli (nebo stále můžete) potkávat, s úspěchy i zkušenostmi našich akademiků, studentů i absolventů. Jednoduše především s tím, co nám během akademického roku 2018/2019 udělalo radost.

Úvodním příspěvkem nového čísla se stala zpráva o významné sociologické konferenci, kterou na podzim roku 2018 pořádala Katedra sociologie FF UHK. Jsme pyšní na to, jak hladce proběhla a že ji účastníci ohodnotili jako mimořádně podařenou.

Radost nám dělá i každá studentka či student, který využije jednu z nabídek praxí a doplní tak své vědomosti získané ze studia oboru o cennou zkušenost z praxe. Velmi inspirativní stáží si prošla studentka politologie Lucie Grundmannová, která díky FF UHK pracovala dva měsíce v redakci České televize. Doufáme, že další ji budou následovat.

Nejvíce se však těšíme z našich absolventů, kteří mimo jiné i díky studiu na fakultě uskutečnili své pracovní sny, kteří s námi zůstávají ve spojení a na fakultu se rádi vrací. Jednou z nich je Barbora Kaprálová ze zahraniční kanceláře Czech Trade v kolumbijské Bogotě. V nových Ozvěnách se dozvíte, jak vypadá její běžný pracovní den.

Stalo se už zvykem, že akademický rok je na Filozofické fakultě Univerzity Hradec Králové nabitý událostmi. Rok 2018/2019 nebyl jiný, od ostatních ho ale bude natrvalo odlišovat fakt, že se stal svědkem události zcela jiného rázu - odchodu Mgr. et Mgr. Pavlín Springerové z funkce děkanky FF UHK a jejího nástupu na funkci prorektorky univerzity. Pro naši fakultu udělala skutečně mnohé a jako střípek z díků, kterými byla při svém odchodu po právu zahrnuta, zamýšlíme fotoretrospektivu z jejích dvou úspěšných funkčních období.

Ať se fakultě i nadále daří minimálně tak dobře jako dosud. Ať se daří vám všem.

Přeji příjemné čtení.

A handwritten signature in blue ink, which appears to read 'Jan Prouza'.

Mgr. Jan Prouza, Ph.D.
děkan FF UHK

Katedra sociologie zvládla Konferenci ČSS na výbornou

Veronika Střítecká | děkanát FF UHK
Miroslav Joukl | katedra sociologie

Po pražské filozofické fakultě převzala otěže organizátora významné sociologické konference FF UHK. Setkání sociologů se uskutečnilo 28.-30. listopadu 2018. V roce stého výročí vzniku republiky se jeho tématem a zároveň názvem stala Česká společnost a sociologie: diagnózy a perspektivy (1918-2018).

Během tří dnů bylo na půdě UHK předneseno v sedmnácti tematických panelech 80 příspěvků, které se zaměřily na různé oblasti české společnosti. Diskutovalo se o novinkách v sociologii, problému populismu, změnách v rodinných vztazích, o sociálních sítích, aktuálních problémech venkova i vězeňství. V rámci panelu Teorie sítí akterů v české sociologii, kterému předsedala Mgr. Petra Tlčimuková z Katedry sociologie FF UHK,

vyzrál záměr připravit monotematické číslo v relevantním časopisu.

Na konferenci přijelo přes 150 účastníků, mimo jiné také ze Slovenska, Polska nebo Německa. Patřili mezi ně zástupci všech významných sociologických pracovišť nebo organizací v České republice, ale také studenti a zájemci o sociologii. Pozvání přijaly a s přednáškami vystoupily významné osobnosti české sociologie: prof. Miloš Havelka, CSc., prof. PhDr. Gerlinda Šmausová, CSc. či prof. PhDr. Ladislav Rabušic, CSc., který sledoval konferenci s velkým uspokojením. Obzvláště pak ocenil mladou nastupující generaci sociologů: „Mladá generace je opravdu skvělá. ... Závídím jim jejich možnosti, ovšem zároveň si uvědomuji tlak, který je na ně vyvíjen. Publish or perish. Když si mně na tento tlak stěžují,

radím jim, že musí vydržet. Protože to je jediná cesta, jak se stát docenty a profesory. Pak se ten tlak částečně zmírní. Budoucnost sociologie vidím díky nim velmi optimisticky.“ Po zahájení setkání, kterého se ujal předseda ČSS prof. PhDr. Dušan Lužný, Dr. a předsedkyně konferenčního výboru doc. PhDr. Helena Kubátová, Ph.D., za naši fakultu pak děkanka Mgr. et Mgr. Pavlína Springerová, Ph.D. a vedoucí Katedry sociologie PhDr. Miroslav Joukl, Ph.D., odstartoval samotný program, a to inspirativní přednáškou prof. Miloše Havelky věnovanou T. G. Masarykovi.

Studentský sociologický klub FF UHK SHLUK realizoval setkání zástupců sociologických klubů a panel se samostatnými studentskými vystoupeními. Jako doprovodný program konference se uskutečnil workshop zaměřený

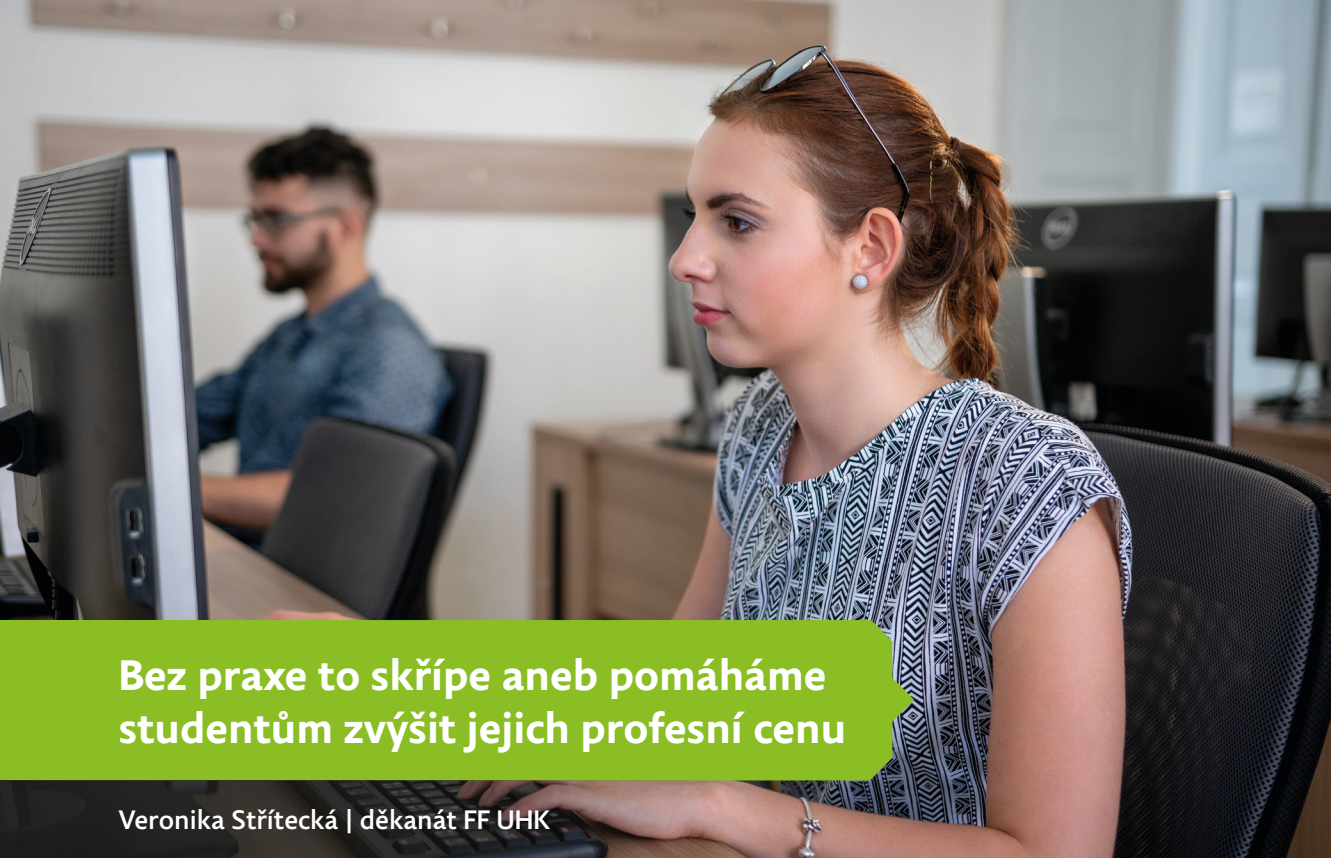
na výuku sociologie na středních školách.

Výroční konference byla spojena s Valným shromážděním České sociologické společnosti, které na svém závěru slavnostně předalo několik cen. Hlavní výbor České sociologické společnosti udělil Cenu České sociologické společnosti za vynikající publikaci prof. RNDr. Haně Librové, CSc. za knihu *Věrní a rozumní: kapitoly o ekologické zpozdilosti*. Ve studentské soutěži o Cenu Miloslava Petrusky o nejlepší odbornou sociologickou

stať v časopise s recenzním řízením v roce 2017 byli oceněni Johana Kotišová, Jaromír Mazák a Tomáš Diviák a Lukáš Dirga.

Informace a materiály skýtají od doby příprav celé akce webové stránky konference: www.css2018.ceskasociologicka.org.

Bez praxe to skřípe aneb pomáháme studentům zvýšit jejich profesní cenu

Veronika Střítecká | děkanát FF UHK

Nechceme, aby čerstvý absolvent FF UHK měl hlavu plnou teorie, kterou nedokáže v praxi využít. Protože jeho atraktivitu pro zaměstnavatele výrazně zvýší zkušenosti z reálného pracovního prostředí, hledáme pro studenty všech stupňů a oborů možnosti praxí a stáží během studia. A daří se nám. Jejich nabídka je v průběhu roku široká. Všechny pěkně na jednom místě najdete na www.uhk.cz/cs/filozoficka-fakulta/studium/praxe.

Na to, které stáže nejvíce táhnou, jak vlastně praxe probíhají a zda s sebou práce při studiu nese nějaká úskalí, jsme se zeptali garantky rozvoje organizace pro oblast praxí dr. Lenky Horákové.

Jaká je nabídka praxí a stáží pro studenty FF UHK? Jsou v ní nějaké „stálice“?

A o která místa je největší zájem?

Nabídka praxí, které zprostředkovává FF UHK svým studentům je poměrně široká a různorodá. Nabízíme studentům jednak praxe bezprostředně související s oborem, který studují, a praxe, které jsou vhodné pro všechny studenty Filozofické fakulty UHK. V současné době je největší zájem o praxe na pozici edukátora v Muzeu východních Čech, dále o místo na tiskovém oddělení Krajského úřadu nebo v nakladatelství Garamon.

Jak taková stáž vlastně probíhá? Musí student na jejím začátku absolvovat přijímací pohovor? Může být v jejím průběhu ze stáže vyhozen? A dostává na závěr nějaké hodnocení?

Vzhledem k tomu, že se jedná o kvalifikované pracovní pozice, tak student po odeslání životopisu musí absolvovat přijímací pohovor,

na jehož základě ho jeho budoucí nadřízený může, ale také nemusí přijmout. V průběhu stáže ho zaměstnavatel vyhodit nemůže, ale po celou dobu vykonávání praxe sleduje, jak student svou práci vykonává, např. jestli je dochvilný, spolehlivý, samostatný atd. Na konci praxe pak předá zaměstnavatel hodnocení o tom, jak student pracoval, stejně tak chceme zpětnou vazbu od studenta.

Je pro studenty komplikované skloubit studium a stáž?

Samozřejmě záleží vždy na individuálním přístupu každého studenta. Domnívám se však, že ke komplikacím nedochází, neboť většinou záleží na dohodě mezi studentem a zaměstnavatelem, jestli svou praxi vykonává v průběhu celého semestru tak, že každý týden dochází na několik hodin do práce nebo svou praxi vykoná jednorázově o prázdninách. Některé praxe také umožňují část práce dělat z domu.

Je mezi zaměstnavateli zájem o naše studenty?

Zájem o naše studenty určitě je. Spousta zaměstnavatelů chce dát příležitost mladým lidem, aby ukázali, co v nich je. Někteří z nich se zmínili i o možnosti pokračovat ve spolupráci se studentem, který by se osvědčil, formou placené brigády.

Proč je pro studenta praxe výhodná?

Kromě kreditů, které za vykonanou praxi student dostane, získá cenné pracovní zkušenosti z reálného života, a to od napsání životopisu a vstupního pohovoru po pravidelné docházení do práce, kde se naučí spoustu nových věcí. Pro mnohé studenty jsou to vůbec první zkušenosti na odborných pracovních pozicích. Tyto zkušenosti si samozřejmě může později vykázat ve svém odborném životopise.

Redaktorem, střihačem i postproducentem během dvou měsíců Rozhovor s Lucií G. o stáži v České televizi.

Veronika Střítecká | děkanát FF UHK

Chcete během studia nasbírat pro budoucnost cennou praxi? Na FF UHK to není problém. Nabídka stáží pro studenty je široká. K tomu nejatraktivnějšímu bezesporu patří práce v České televizi. Vyzkoušela si ji studentka politologie Lucie Grundmannová. Jak těžké bylo ji získat, co všechno si v ČT vyzkoušela a v čem ji praxe obohatila, nám prozradila v následujícím rozhovoru.

Studuješ druhým rokem navazující magisterskou politologii se zaměřením na africký region. Čím tě oslovil právě tento obor?

Zaujal mě unikátním propojením politologie s africkým regionem. Proto jsem si už pro své bakalářské studium politologie vybrala hradeckou fildu, abych zde mohla později navázat a pokračovat ve studiu už specificky

zaměřeném na můj oblíbený region. Afrika mě odjakživa fascinovala a jediné hradecká filda mi umožňuje jí porozumět.

V rámci studia máš za sebou neplacenou stáž v regionální redakci zpravodajství České televize v Hradci Králové. Co všechno jsi pro její získání musela udělat?

Kromě poslání životopisu a motivačního dopisu jsem se musela zúčastnit výběrového řízení ve formě přijímacího pohovoru, kam

bylo vybráno pouze deset lidí, a který měl na místě odhalit naše předpoklady pro práci v médiích, která je v mnoha ohledech velmi specifická.

V čem pohovor spočíval?

Nejprve jsem musela vypracovat dokument se zadanými úkoly, které jsem poté šla prezentovat vedoucímu redaktorovi a vedoucímu produkce. Úkoly se zaměřovaly na schopnost pracovat s informacemi a zdroji, což pro mě jako pro politologa byla naštěstí brnkačka. Byly zde ale i velmi specifické úkoly, např. vymyslet aktuální téma z našeho regionu vhodné pro natočení reportáže nebo promyslet scénář a případnou režii pro reportáž, jejíž zadání bylo dané textovou zprávou z ČTK.

Jak byla stáž koncipována? V čem konkrétně spočívala tvoje práce?

Jednalo se o dvouměsíční stáž a vše jsem si mohla naplánovat dle svých časových možností. Stáž v regionální redakci v Hradci Králové je koncipována jinak než v sídle ČT na Kavčích horách v Praze. V regionu si člověk může vyzkoušet vše od práce redaktora, přes natáčení a střih, postprodukcí až po editaci sociálních sítí. Poté si stážista sám určí, které aktivity se chce věnovat nejvíce, a tam může stáž dokončit.

Já jsem od začátku zkoušela práci redaktora, jezdila jsem se štáby, poslouchala rady zkušených kolegů, zkoušela jsem dělat rozhovory s respondenty nebo ankety. Někdy jsem

„Úkoly se zaměřovaly na schopnost pracovat s informacemi a zdroji, což pro mě jako pro politologa byla naštěstí brnkačka.“

i točila vlastní záběry a později je zkoušela sestříhat a okomentovat tak, aby vznikla plnohodnotná reportáž.

Podílela jsem se také na živém vysílání ze studia i z terénu a zpracovávala materiály pro sociální sítě. Ve výsledku jsem tak polovinu stáže strávila v terénu a polovinu ve studiu.

Která část praxe tě nejvíce bavila?

Bavila mě práce v terénu při natáčení reportáží. Zajímavé bylo sledovat reakce lidí na to, když s nimi chce někdo udělat rozhovor do televize. Nejčastěji jsem slyšela třeba „Ale nebudete to tam dávat, že ne?!“ nebo „A to bude dneska večer?“ Zajímavé bylo také dělat

rozhovory s profesionálními mluvčími nebo s politiky - např. pro pořad 168 hodin, kdy se respondenti začínají ospravedlňovat ještě před zapnutím kamery. Překvapivě mě ale velmi bavila i práce s programy na úpravu a titulkování videí a reportáží, která jinak v redakci není moc oblíbená. Dokonce jsem v rámci stáže absolvovala i exkurzi do hlavních budov ČT na Kavčích horách.

„Bavila mě práce v terénu při natáčení reportáží.“

Počítala se ti stáž do studia? Bylo těžké skloubit práci v České televizi a studium na fakultě?

Ano, byla mi uznána do studijního plánu jako volitelná individuální praxe, takže jsem za ni získala navíc kredity. Přestože byla stáž původně vypsána na léto, došlo k odsunu až na zimu. Kvůli tomu jsem stáž musela kombinovat s mými školními i pracovními aktivitami. Časově mi ale naštěstí byli v ČT ochotni

vyhovět a mohla jsem si naplánovat docházku dle svých možností.

V čem tě práce v České televizi nejvíce obohatila?

Člověk velmi rychle přehodnotí své dosavadní vnímání médií. Třeba to, co divákovi připadá z jeho pohledu jednoduché, je ve skutečnosti často velmi náročné na přípravu i samotnou realizaci. Někdy je dokonce kvůli 3minutové reportáži na nohou celé studio. Velmi mě také překvapila vstřícnost všech kolegů a jejich ochota mě co nejvíc zapojit do práce. Dostávala jsem také prostor vyjádřit svoje názory a pohledy na věc a kolegové je často zohlednili.

Jaké jsou tvoje plány do budoucna?

Díky této zkušenosti mě nově začala více lákat práce v médiích. Ráda bych se ale věnovala práci zahraničního zpravodaje, protože bych se mohla zabývat svými oblíbenými tématy - zahraniční politikou a hlavně Afrikou.

Děti si z tábora odnesly akademické tituly

Lenka Kašparová | děkanát FF UHK

Druhý ročník příměstského tábora Filozofické fakulty Univerzity Hradec Králové s názvem Létem světem s FFildou úspěšně absolvovalo na konci srpna 2018 osmadvacet dětí ve věku od šesti do třinácti let.

V úvodu týdne je proděkani při slavnostní imatrikulaci pasovali na studenty letního oboru Táborové vědy. Následně se malí badatelé vydali na cestu do Afriky, kde mimo jiné po vzoru Sherlocka Holmese řešili záhadu v saharském mraveništi.

Další den se nesl ve znamení evropské historie, a tak se děti přenesly do revolučního

roku 1848. Poté se mladí studenti vydali ještě hlouběji do minulosti. S pravěkem v Asii se v polovině týdne seznámili v Archeoparku ve Vřestarech.

Ve čtvrtek účastníci příměstského tábora přeletěli další kus zeměkoule a ocitli se v Americe. Seznámili se se zahraničními studenty, kteří na hradecké fildě tou dobou absolvovali měsíční letní školu českého jazyka a kultury, a poté se vydali po stopách indiánů.

Poslední den si díky Ústavu sociální práce FF UHK odpočinuli po náročné cestě kolem světa při muzikoterapii v Knihovně města Hradec Králové a vyrobili si australské hudební nástroje. Závěr týdne pak strávili orientačním během u protinožců.

Jako správní studenti museli účastníci tábora pro ukončení svého letního studia absolvovat závěrečnou zkoušku a za přítomnosti svých rodičů a prarodičů si užili i slavnostní promoci.

„Chci v dětech probudit zájem o historii,“ říká autorka naučné stezky

Lenka Kašparová | děkanát FF UHK

Když člověk žije tím, co studuje, vznikají unikátní věci. A když své nadšení i čas navíc investuje do veřejně prospěšných projektů, lze jen tleskat. Zárným příkladem toho, jak využít na univerzitě nabyté znalosti v praxi, je studentka historie Bc. Eliška Horníková.

Prozkoumala minulost dvou obcí na Hradecku a pustila se do tvorby naučné stezky. Tu také v červnu 2018 slavnostně otevřela. „Chtěla bych se zaměřit na edukativní činnost pro školy a pokračovat ve spolupráci s obcemi,“ plánuje svou profesní budoucnost.

Jak jste přišla na nápad vytvořit naučnou stezku zrovna v okolí Libčan a Hvozdnic?

Byla to souhra náhod. Jednou jsem s paní starostkou Libčan jela vlakem a daly jsme se do řeči. Začaly jsme se bavit o zdejších zajímavých archeologických nálezích a mezi řečí jsem zmínila, jaká je to škoda, že se o nich neví více. O několik týdnů později mě paní starostka Slavíková zkontaktovala a požádala, zda bych se ujala propagace dané lokality. Bez váhání jsem na nabídku kývla.

Máte k danému místu nějaký vztah?

Bydlím několik kilometrů od Libčan, tudíž přímé vazby na tuto oblast nemám. Jak jsem zmínila, jednalo se o náhodu.

Nejednalo se tedy ani o žádný školní projekt?

Myslím si, a už se mi to několikrát potvrdilo, že spolupráce s místní samosprávou je neefektivnější. Obecní zastupitelstva a zdejší obyvatelé mají k archeologii a k historii daného místa nejbližší. Naučná stezka tedy nevznikla v rámci žádného konkrétního projektu. Celá byla hrazena z prostředků obce Libčany.

Jak stezka vznikala a co představuje?

Po několikaměsíčním úsilí jsem mohla představit začátkem června při slavnostním otevření stezky šest informačních tabulí o historii a osídlení obou obcí a několik edukativních zastávek. Součástí akce byly i dvě odborné přednášky.

„Spolupracuji se studenty humanitních a pedagogických oborů na UHK.“

Jaká byla návštěvnost akce a jak ji hodnotíte?

Libčany i Hvozdnice jsou dvě malé obce, vzhledem k počtu jejich obyvatel nebyla návštěvnost špatná. Lidé si užili komentovanou procházku po informačních tabulích. Pro malé i velké návštěvníky bylo připraveno několik zastavení, která se věnovala hmotné kultuře, pravěkému textilu s možností vyzkoušet si pravěký oděv. Návštěvníci si se zájmem vyzkoušeli také pravěký a středověký způsob mletí obilí, dále byla připravena zastávka s lukostřelbou, se středověkým šperkařstvím či zastavení v písařské a konzervátorské dílně.

Zmiňovala jste také přednášky.

Ano, vrcholem celého programu byly dvě odborné přednášky na téma Kostely v raně středověkých Čechách a Osídlení Libčan a přilehlého okolí. Součástí druhé přednášky byla i výstava originálů nálezů z vymezené lokality.

Plánujete se zabývat populárně naučným představováním historie veřejnosti i v budoucnu?

Určitě ano. Popularizaci archeologie i historie se na různých dílčích projektech věnuji již několik let. Větší část aktivit dělám sama, ale snažím se spolupracovat i s paměťovými institucemi a dalšími popularizátory a edukátory humanitních oborů. Jsem zastávce toho, že když má být práce kvalitní, je nutná spolupráce, a toho se při tvorbě edukativních aktivit a popularizace oborů snažím držet.

Zapojila jste do příprav naučné stezky i další kolegy z oboru?

Spolupracuji se studenty humanitních a pedagogických oborů na UHK. Je pro mě velmi důležité, aby návštěvníci aktivit dostávali kvalitní a pravdivé informace zábavnou a poučnou formou.

Máte v plánu realizovat další obdobný projekt?

Chtěla bych se zaměřit na edukativní činnost pro mateřské i základní školy a pokračovat ve spolupráci s obcemi. Ráda bych probudila v dětech nadšení a zájem o archeologii a historii.

Ze života studentských spolků

Konec léta s Libomudravnou

Ve dnech 20. – 23. září 2018 členové filosofického klubu Libomudravna uspořádali Letní školu filosofie a společenských věd. Letní škola byla realizována z prostředků IGS Univerzity Hradec Králové. Dějištěm letní školy byly prostory historické památky kláštera Broumov. Hlavní náplní letní školy bylo skrze odborné příspěvky pracovníků KFSV, a několika dalších akademických pracovníků, seznámit účastníky jak s problémy a tématy řešenými na naší katedře, tak s problémy současného filosofického a společenskovědního bádání. Vedlejším cílem letní školy bylo prohloubit vztahy mezi studenty a rovněž mezi studenty a pracovníky naší katedry. Na programu bylo celkem třináct přednášek, jeden cvičný zúčastněný antropologický výzkum a jeden celodenní výlet do Broumovských stěn. Na začátku semestru 2020/2021 se bude konat druhý ročník letní školy. Všichni zájemci z řad studentů – ale rovněž veřejnosti – jsou srdečně zváni.

Beseda s přeživší holocaustu

Dne 18. 10. 2018 pozvali studenti historického klubu na FF UHK paní doktorku Vidlákovou – ženu, která přežila holocaust. Přednáška měla velký úspěch. Podařilo se zaplnit celou učebnu B9, a dokonce mnoho lidí stálo ještě na chodbě. Vyprávění paní doktorky bylo velmi dojemné a poutavé. Studentům prozradila, jak vypadala situace v Terezíně, jaké hrůzy zde prožila apod. Následně se zmínila o tom, jak těžký život měla i za dalšího režimu, který ji také v ničem nešetřil... Závěrem vyzvala studenty, aby jako nová inteligence již nikdy podobnou hrůzu nedopustili!

5 důvodů, proč vyrazit do Estonska

Josef Ležák | děkanát FF UHK

1. Krásná neznámá země

Estonsko toho má hodně co nabídnout. Krásná města a ještě krásnější příroda. Má 800 ostrovů a ostrůvků. Dva největší z nich – Saaremaa a Hiiumaa jsou místa, která prostě musíte vidět. Studenti o Estonsku často mylně smýšlejí jako o málo rozvinuté východoevropské zemi. Chyba! Vysvětlíme v důvodu číslo dva...

2. Digitalizace

Estonsko je velice progresivní stát, co se týče digitalizace. Nevěříte? Estonsko je jediný stát na světě, kde se dá volit z pohodlí domova po internetu. Ostatně to není jediná on-line služba pro občany, zrovna tak můžete z počítače zaplatit daně, založit firmu, zaplatit pokuty.... Zároveň je Estonsko jediným státem, který chápe přístup k internetu jako jedno ze základních lidských práv. Wi-fi tu chytíte naprosto všude.

3. Skvělý výchozí bod

Cesta trajektem na trase Tallinn – Helsinky trvá 2 hodiny, a to se vším všudy. Navíc ESN Tallinn pořádá výjezdy až za polární kruh a také do ruského Petrohradu. Láká vás spíš návštěva Švédska? Bez problému, stačí se nalodit na noční trajekt, přespat pohodlně v kabině a ráno jste ve Stockholmu. Litva a Lotyšsko jsou vzdáleny jen pár hodin autobusem.

4. Angličtina/ruština

V Estonsku nebudete mít sebemenší problém dorozumět se anglicky. Zároveň tu však žije početná ruská menšina, takže můžete zdokonalovat hned dva světové jazyky najednou. A to se počítá! Zapomenout samozřejmě nemůžeme ani na estonštinu. Tu sice ve světě neovládá tolik lidí, ale na druhou stranu – kdo může říct, že umí správně vyslovit Kuuurija töööö ööülikoolis?!

5. Výběr z univerzit

Byť se jedná o rozlohou malý stát, má hned dvě univerzitní města. A v obou máme partnerské univerzity. Univerzita v Tartu se pyšní vysoce ceněnou katedrou filozofie. Na Tallinna ülikool, umístěné v hlavním městě, pak máte možnost studovat politologii, sociologii, historii či archeologii. Zatímco v Tartu se jedná o nejstarší estonskou univerzitu s krásnou historickou budovou, v Tallinnu zase najdete mladší univerzitu s moderním kempusem.

„Kdo může říct, že umí správně vyslovit Kuuurija töööö ööülikoolis?!“

A co finance? V klidu!

Pokud se rozhodnete vyrazit do Estonska, ať už na studijní pobyt nebo stáž, nemusíte se bát, že byste neměli z čeho vyžít. V rámci studijního pobytu dostanete 390€ na měsíc, na stáž až 600€. Ačkoliv má Estonsko ambice řadit se k severským státům, rozhodně není tak drahé jako třeba Finsko nebo Švédsko.

Lyžařský výjezd se zahraničními studenty

Josef Ležák | děkanát FF UHK

Naše fakulta uspořádala další lyžařský výlet pro zahraniční studenty. I tentokrát se našlo několik odvážlivců, kteří se rozhodli poprvé v životě nazout přeskáče a postavit se na lyže.

V pátek 18. ledna 2019 se ve Skiareálu Olešnice v Orlických horách sešlo celkem dvanáct zahraničních studentů z Venezuely, Kolumbie, Bolívie, Paraguaye, Brazílie a afrických Kapverd, aby tu vyzkoušeli, zda zvládnou sjet zasněžený svah. Pro většinu z nich to bylo vůbec poprvé, kdy viděli větší množství sněhu. Vybavení zapůjčeným zimním oblečením a lyžařským vybavením se naše skupina studentů seřadila vedle provázkového vleku společně se skupinou dětí v reflexních vestičkách.

Začátky jsou vždy těžké, a tak byla jejich snaha doprovázena celou řadou pádů. Nicméně um udržet se na vleku a nepadnout si velice rychle osvojili a brzy se začali pokoušet ploužit

směrem dolů zpět k začátku vleku. V dalších kolech jízdy se už někteří z nich více či méně úspěšně snažili zatáčet a zvládat slalom kolem branek se zvířátky. Nejlepší z nich, Paraguayka Melissa, Kolumbijka Valentina a Brazilec Daniel, který zúročil zkušenosti z předchozího výjezdu, se už v průběhu dopoledne přesunuli na strmější svah. Ostatní dále pilovali svoje schopnosti společně s malými dětmi, a i přes nespočet pádů jim zůstával úsměv na tvářích.

Po polední pauze následoval štafetový závod s pouze jednou nasazenou lyží a pak znovu hurá na kopec. Tentokrát už prakticky všichni směřovali na pomu, nebo dokonce na vedlejší kotvu. Kolem 4. hodiny odpolední jsme se museli vypravit zpět do Hradce Králové. Na studentech byla sice po cestě domů patrná únava, ale také radost z dobře stráveného dne. A to pro nás bylo to nejdůležitější.

Jeden den/týden s úspěšnou absolventkou FF UHK aneb jak pracuje vedoucí zahraniční kanceláře Czech Trade v kolumbijské Bogotě.

Veronika Střítecká | děkanát FF UHK

Babora Kaprálová u nás zahájila studium obecnou politologii v bakalářském studiu. „Vybrala jsem si ji na základě popisu předmětů a rozhodla se tak studovat něco čistě pro vášeň, pro obor a témata,“ vzpomíná. Pak pokračovala v navazujícím magisterském studiu zaměřeném na Latinskou Ameriku. „Již od začátku čtvrtého ročníku jsem ale věděla, že musím začít pracovat na budoucím uplatnění, a tak jsem svůj výzkum, studium i veškeré mimoškolní snahy směřovala k ekonomické diplomacii a exportu, v čemž mi moje alma mater nechávala prostor a byla mi velmi nápomocná. Díky tomu jsem již během dokončování studia nasbírala cenné zkušenosti a mohla svůj kariérní růst směřovat k milovanému regionu Latinské Ameriky a kreativnímu oboru exportní asistence.“

Jak vypadá její běžný den/týden v kanceláři?

6:00 – probuzení do bogotského světla, první kontrola emailů a WhatsApp zpráv – Česká republika již několik hodin pracuje (je tu 13:00)

6:30 – snídaně a příprava

7:00 – 8:00 – telefonické konzultace s českými klienty a kolegy na centrále

8:30 – příchod do kanceláře

8:40 – kolumbijská káva a další e-maily

9:30 – jednání v kanceláři s místním nákupčím ohledně možné spolupráce

10:30-12:30 – průzkum trhu (od infrastruktury až po sportovní vybavení či potraviny) – hledání vhodných kontaktů pro klienty a příležitostí pro další české firmy

13:00-14:00 – oběd a káva se zástupci kolumbijského úřadu pro infrastrukturu

15:00 – návrat do kanceláře a vyřizování emailů a administrativy

16:00 – publikace novinek na web a na businessInfo.cz

17:00 – administrativa – účetnictví apod.

18:00 – odchod z kanceláře, případně účast na kulturní či networkingové akci (na cizí ambasádě, u armády)

Pondělí: návštěva veletrhu, navázání nových kontaktů

Úterý: let do Medellínu (na otočku) – prezentace keramických výrobků možným distributorům, průzkum obchodů s luxusním zbožím

Středa: cesta s klientem do dolu v Socha – prezentace řešení důlní lokomotivy a jednání s místní samosprávou ohledně možností spolupráce

Čtvrtek: administrativa a jednání v kanceláři

Pátek: vyzvednutí klienta, jednání s domluvenými partnery, večer společenská akce zajištěná partnery

Sobota: turistický program pro klienta – návštěva centra Bogoty a ochutnávka ovoce na místním trhu

Neděle: doprovod klienta na letiště

Jako úspěšné absolventky jsme se Barbory Kaprálové zeptali, v čem spatřuje výhodu studia politologie, potažmo humanitních oborů vůbec. „Poslední dobou se často mluví o tom, že studium, které Vás nepřipravuje na konkrétní profesi, je k ničemu. Můj pohled na věc je takový, že obory jako medicína nebo stavební inženýrství tě vezmou a jako studenta/absolventa tě za tři až pět let „nedefinují“ do určité profese. Pokud si ale vybereš studium politologie, filosofie nebo třeba literatury, jsi to ty sám, kdo se „nedefinuje“ tam, kde se chce po vysoké škole ocitnout. Problém je tedy ten, pokud student očekává, že za něj škola jeho uplatnění vyřeší sama.“

Dr. Thomas R. Roček o archeologii, češtině a útěku z komunistického Československa

Veronika Střítecká | děkanát FF UHK

Vystudoval antropologii a v současnosti působí jako docent antropologie na univerzitě v Delaware. V zimním semestru 2018/2019 učil na FF UHK North American Archaeology: Theory and Data. Při té příležitosti jsme s ním mluvili o srovnávací archeologii a nevšední historii jeho rodiny.

Vaše výzkumy jsou spojeny s historií kmenů Navahů (Navajo). Četl jste jako kluk indiánské příběhy?

Vlastně ne. Ačkoliv mě od dětství indiánské kultury fascinovaly, myslím, že to bylo víc důsledkem cestování s rodinou po USA, návštěvami muzeí a čtením populárních časopisů. O Karlu Mayovi jsem nevěděl. Pracoval jsem v rezervaci Navahů v Arizoně, teď pracuji v Novém Mexiku blízko rezervace Apačů Mescalero a zatím jsem se s panem Vinnetouem nesetkal!

Jedním z Vašich oborových zaměření je kvantitativní analýza v archeologii. Dnes se všude v souvislosti s velkými daty mluví o umělé inteligenci - změní nástup AI archeologii?

Myslím, že ještě nevíme, jaké možnosti budoucnost přinese. V některých oblastech archeologie to bude jistě důležité. Například velké soubory regionálních radiokarbonových dat už dovolují analýzu demografických změn způsobem, který nebyl před několika lety možný. Analýza GIS (Geografické informační systémy) je velmi běžně používaná v archeologii a čekal bych, že spojení GIS s AI přinese v budoucnosti zajímavé výsledky. Ale platí, že je důležité rozumět takovým kvantitativním analýzám; analýzy dávají výsledky, ale otázka je, co znamenají. Jak se anglicky říká: garbage in, garbage out!

Kromě kvantitativní analýzy je Vaším dlouhodobým zájmem srovnávací archeologie (komparativní analýza v archeologii). Zaujalo mě, že v této souvislosti zmiňujete formativní období jihozápadu USA a období neolitu v Čechách. Našel jste nějaké podobnosti či zajímavá srovnání?

Ano. Jsou to však jenom dva z mnoha příkladů založení nové zemědělské kultury. Zajímavé je zkoumat nejenom podobnosti, ale i odlišnosti mezi vzdálenými příklady. Když studuji například archeologii jihozápadních Spojených států, tak mě ani nenapadne, že by ony společnosti mohly dělat něco jinak, než jak to dělaly. Jinak sociálně organizovat vesnice, jiným způsobem skladovat jídlo.

„Pracoval jsem v rezervaci Navahů v Arizoně, teď pracuji v Novém Mexiku blízko rezervace Apačů Mescalero a zatím jsem se s panem Vinnetouem nesetkal!“

Z druhého hlediska mě také moc zajímá srovnávat přístup k archeologii v Americe a střední Evropě. Archeologie v USA a u vás má velmi rozličnou historii. Kombinace těchto dvou přístupů obohacuje výzkum.

Narodil jste se v komunistickém Československu, ale od roku 1960 žijete v USA. Přesto mluvíte obdivuhodně krásnou češtinou. Jak si ji udržujete?

Děkuji, ale jak slyšíte, tak dokonalá není.

Nejhorší na tom je, že někdy sám slyším svůj přízvuk! Ale je pravda, že naše rodina i s babičkou utekla z Československa, rodiče se pak v USA snažili udržet naši češtinu. I když mi byly jenom čtyři a bratrovi šest.

Každé léto jsme strávili měsíc na chatě ve Wisconsinu a tam jsme se s babičkou cvičili ve čtení v češtině. Dášenku jsem s ní přečetl asi desetkrát. Otec nám četl nahlas, například celého Švejka ... Pomohlo to s češtinou, ačkoliv jako děti jsme nerozuměli prapodivným výrazům v maďarštině a němčině. Později s vývojem internetu jsem měl mnohem víc příležitostí procvičovat češtinu; rád poslouchám rádio, dívám se na české filmy. A samozřejmě od sametové revoluce mám možnost sem jezdit.

Životní osudy Vašich rodičů jsou plné dramatických událostí. Prošli Terezínem, přežili Osvětim, dobrodružným způsobem utekli z komunistického Československa. Na kolik Vás jejich osudy formovaly a jak se ve Vás otiskly?

Moc, opravdu moc mě inspirovaly. Tak statečný, jako byli oni, nikdy nebudu. Doufám, že ani nebudu muset. Jejich nejsilnější otisk je respekt pro rozdíly mezi lidmi a odpor proti rasismu a nenávisti. To je možná důvod, proč jsem se stal antropologem. A také kvůli tomu mám velmi silný názor na současnou migrační krizi. Nemůžu zapomenout, že já sám jsem byl “nelegální” migrant a že jsem získal azyl.

Způsob, jakým s Vámi, Vaším bratrem a babičkou utekli na Západ, by vydal na celovečerní film. Můžete nám příběh útěku

Vaší rodiny ve stručnosti přiblížit? I když jste byl ještě malé dítě, pamatujete si na něj?

Shodou náhod, když jsem byl v Hradci, jeden dánský novinář, který se zajímá o útoky na západ přes Dánsko, přišel za mým otcem, který byl u mě právě na návštěvě, a natočil s ním rozhovor. Takže možná z toho film bude!

Tak stručně! Rodiče koupili auto, což v roce 1960 nebylo lehké. Nechtěli žít v komunistickém systému, zvláště když jsem já a můj bratr vyrostli a museli jsme se učit lhát a neříkat, co se říká doma. Rodiče se zapsali do automobilového klubu, který jel na výpravu do DDR. Komunistická byrokracie selhala a nevšimla si, že o povolení na cestu žádá celá rodina. Normálně celé rodině vycestovat nedovolili. Výprava byla pod dohledem člena komunistické strany, ale on nehlídal tak opatrně, jak mu bylo nařízeno.

Rodiče mysleli na různé způsoby, jak utéct. Ale nakonec, právě když už se celá skupina měla vracet do Československa, našli loď, která plula z východoněmeckého přístavu Warnemünde do dánského přístavu Gedser. Směli jsme nastoupit na loď jen v rámci několika hodinového turistického výletu, protože jsme neměli dovolení vystoupit v Dánsku, ale v dánském přístavu nás rodiče vzali a skočili s námi do vody. Babička skočila s nimi. Vážila skoro 90 kg a říkalo se, že si nás námořníci všimli, až když do vody skočila ona. Spustili malý člun, aby nám pomohli z vody. Je neuvěřitelné, že nejlepší přátelé rodičů, kteří byli

také na výpravě do Německa a kteří s rodiči útek plánovali, skočili do vody další den ze stejné lodi a dostali se tak na dánský břeh se dvěma dětmi. V Dánsku pak obě rodiny získaly za několik týdnů politický azyl. Rodiče na Západu nikoho neznali a měli jen šaty v batohu na zádech.

„Nemůžu zapomenout, že já sám jsem byl “nelegální” migrant a že jsem získal azyl.“

Trochu si na to pamatuji, vybavuji si, že jsem byl ve vodě a chtěl jsem se zeptat táty, kde je babička. Ale v tu chvíli jsem se ponořil pod vodu. Pak si ještě matně vybavuji to, jak vypadal břeh, kde jsme vylezli ven z vody.

Půl roku jste se svou ženou v rámci působení na FF UHK pobýval v Hradci Králové. Co se Vám u nás líbilo nejvíc?

Měli jsme se tu doopravdy moc hezky! Hradec Králové je krásné město a velmi příjemně se nám tu žilo. Možnost učit, ale taky soustředit se na čtení a psaní, byla ideální; byli jsme tu oba na akademické dovolené, a to je přesně to, co jsme chtěli. Já jsem měl možnost dozvědět se víc o střeoevropské archeologii a domluvit si spolupráci s Vašimi kolegy. A mám radost, že se připravuje smlouva pro spolupráci mezi University of Delaware a FF UHK.

Pavlna Springerová, prorektorka UHK

Nejintenzivněji čtu knihu Gerda, příběh velryby od Adriána Machada. Je to krásný dětský příběh o hledání, který dostane i dospěláka.

Pavla Dočekalová, proděkanka pro studium

Simon Mawer – Skleněný pokoj. Poutavá kniha, která je inspirována brněnskou funkcionalistickou vilou Tugendhat.

Ivana Svobodová, tajemnice FF UHK

Na střídačku čtu dvě knihy.

Radka Červenková/Pavel Kolář: Labyrint pohybu. Rozhovor s profesorem Pavlem Kolářem (naším předním fyzioterapeutem) o tom, jak lidské tělo funguje a jak se má správně hýbat. Zdůrazňuje vliv psychiky na fyzické zatížení organismu.

Radka Třeštíková: Veselí. Humorně laděný příběh o mladé ženě, která se po několika životních nezdarech vrací domů do rodného města, aby našla sama sebe a začala znovu.

Milan Hrubeš, vedoucí Katedry politologie

Čtu Ervinga Goffmana – Všichni hrajeme divadlo, protože bych tomu divadlu, co všichni hrajeme, potřeboval alespoň trochu porozumět. S dcerou pak čtu Už vím proč, protože je zvědavá a na všechno se ptá.

Zuzana Řezníčková, referentka Oddělení vědy a výzkumu

Petra Soukupová Pod sněhem. Fascinuje mne její styl vyprávění ve formě stručných oznamovacích vět, kterými je schopna přesně vyjádřit emoce uvnitř člověka a čtenářovi sdělit velmi syrově budoucí osud postavy knihy.

7 let s děkankou Pavlínou Springerovou

Prosinec 2013 – návštěva
peruánské velvyslankyně

Září 2014 – exkurze v Bolívii

Listopad 2014 – Conference Quality
of Democracy

Duben 2015 – křest knihy Dějiny Afriky od
doc. J. Klímy

9 října 2015 – narozeniny FF UHK

říjen 2015 – návštěva předsedy PSP ČR
Jana Hamáčka

Prosinec 2015 – návštěva kardinála Dominika Duky

Červen 2016 – Návštěva prezidenta Kapverdské republiky

Říjen 2016 – inaugurace

Červen 2017 – dálnice D11

Duben 2017 – návštěva ministra zahr. věcí a obrany Kapverdské republiky

FF na Instagramu

Nový děkan FF UHK politolog dr. Jan Prouza se svou krásnou rodinou. Byl zvolen dnes na shromáždění akademické obce. Gratulujeme! #ffuhk #univerzita #student #dekan #volbadekana

Ať vám přší štěstí u zkoušek! #ffuhk #univerzita #student #zkouska #studium #prsicelyden #dest

Příští semestr jedu na Missouri Southern State University. Co ty? Mimoevropská mobilita FF UHK. #ffuhk #studium #studiumvzahranici #studiumvamerice #spojenestatyamericke #univerzita #student

Veselé Velikonoce! #ffuhk #velikonoce #prazdniny #jarnisvatky #veselevelikonoce

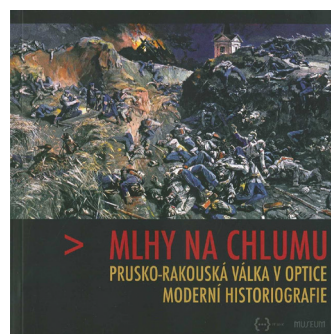
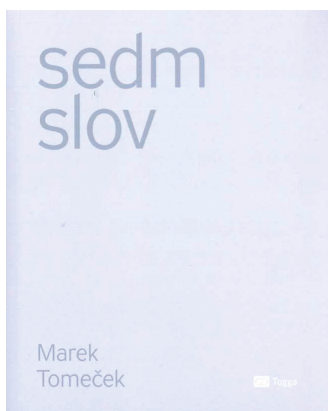
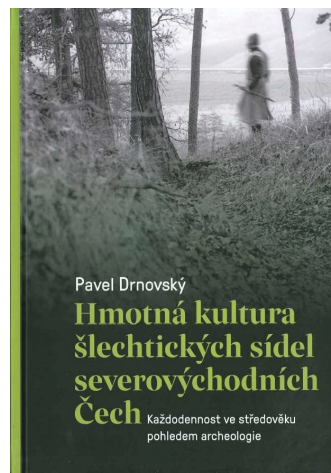
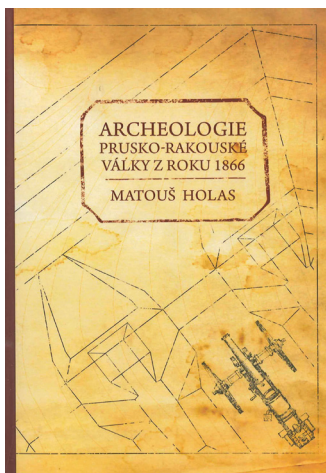
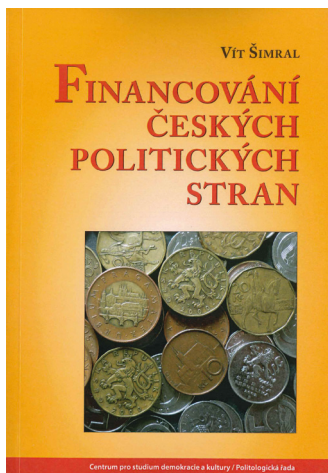
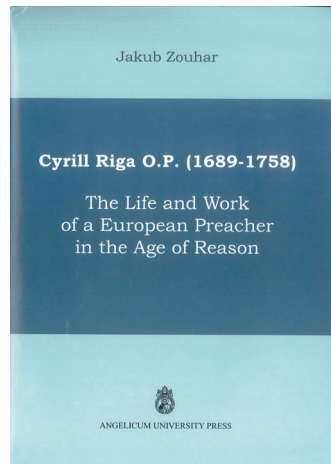
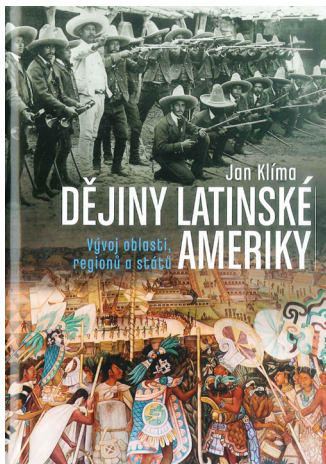

Z dnešních promócí bakalářů, magistrů a doktorů. Absolventi, jsme na vás pyšní! Gratulujeme #ffuhk #promoce #student #univerzita #studium

Naše nová partnerská univerzita v Bordeaux @sciencespo patří k nejlepším francouzským univerzitám na poli politických věd, sociologie a historie! A navíc má super moderní kampus. V příštím letním semestru můžeme vyslat dva studenty. #erasmus #erasmuslife #francie #studiumvzahranici #ffuhk

Z tvorby našich akademiků - najdete v e-shopu FF UHK

www.uhk.cz

Facebook: [Filozofická fakulta, Univerzita Hradec Králové](#)

Instagram: [ff.uhk](#)

Twitter: [@FF_UHK](#)

YouTube: [Filozofická fakulta UHK](#)

EVROPSKÁ UNIE
Evropské strukturální a investiční fondy
Operační program Výzkum, vývoj a vzdělávání

MINISTERSTVO ŠKOLSTVÍ,
MLÁDEŽE A TĚLOVÝCHOVY

Tvorba časopisu pro absolventy byla podpořena z projektu Strategický rozvoj Univerzity Hradec Králové, reg. č.: CZ.02.2.69/0.0/0.0/16_015/0002427.